

[Hauch.]

ikke undlade at henlede Opmærksomheden paa, at selv om det ærede Medlem maaske personlig — den Opfattelse lykkedes det ham i hvert Fald at bibringe adskillige Medlemmer af Landstingets Finansudvalg — økonomisk set var meget venligt stemt over for Kirken, nærede han den Anskuelse, at Forholdene med Hensyn til at skaffe Midler laa meget vanskeligt. Jeg tror at turde sige, at det vistnok er rigtigt, at den daværende Kirkeminister personlig i og for sig var venligt stemt over for Kirken med Hensyn til at skaffe Midler paa de aarlige Finanslove, f. Eks. til Opførelse og Restaurering af Kirker, men jeg tror ogsaa at kunne konstatere, at den daværende Kirkeminister var en svag Mand i det Ministerium, hvori han havde Sæde, naar Taleren var om at skaffe saadanne Midler. Jeg skal ikke bebrejde det ærede Medlem dette, men jeg finder dog Anledning til at udtale, at naar man hørte det ærede Medlem i Dag, maatte man faa det Indtryk, at det ærede Medlem egentlig som Kirkeminister var kvit med Landstingets Finansudvalg ved det, der var foregaaet. Dette er ikke rigtigt. For saa vidt det ærede Medlem havde været Kirkeminister i Dag, havde han haft Forpligtelse over for Landstingets Finansudvalg til at redegøre for de Overvejelser, som den højtærede Kirkeminister har fundet det rigtigt at lade foretage i et Udvalg. Jeg siger dette til Forklaring af hele den Stilling, Landstingets Finansudvalg har haft til denne Sag. Jeg kan godt slutte mig til den daværende Kirkeministers Udtalelse om, at det var et særdeles behageligt Samvær, vi havde — det er det altid, naar Ministrene har Lejlighed til at være sammen med Finansudvalget —, men vi naaede ikke til Udtømmning af Problemet, tværtimod, vi naaede, om jeg saa maa sige, gennem en Indledning, og det, der skulde fastlægge Praksis i Fremtiden, var netop den Redegørelse, den højtærede Kirkeminister til sin Tid skulde give Landstingets Finansudvalg.

Maa jeg i denne Forbindelse have Lov til at henvende blot et Par Ord til den nuværende højtærede Kirkeminister. Den højtærede Minister udtalte, at vi skulde være sparsommelige, og det kunde formentlig ikke være fornuftigt af Tinget at rette Kritik mod en forstandig Sparsommelighed. Den højtærede Kirkeminister skal aldrig faa Lejlighed til at høre ilde fra den Gruppe, jeg tilhører, for at være sparsommelig, men man maa jo erindre, at Spørgsmaalet om Kirkens økonomiske Forhold i Forbindelse

med, hvad det kan være naturligt at tage paa de aarlige Finanslove, ikke er klarlagt, og jeg vil meget indtrængende advare den højtærede Kirkeminister mod at lade sin Sparsommelighed give sig Udslag paa den Maade, at man sparer paa Fremskaffelsen af de Bevillinger, det er naturligt at yde Kirken under Hensyn til hele det Forhold, hvori Staten staar til Kirken, og saa eventuelt udtynde de Fonds, som er knyttet til Kirken, og hvis Midler der fuldt ud kan findes Anvendelse for i Kirkens Interesse.

Den højtærede Kirkeminister erklærede, at det var ham ganske uoverkommeligt at svare paa de Spørgsmaal, her er stillet. Ja, det finder jeg er en saare rimelig og naturlig Bemærkning, det vilde være ganske uoverkommeligt i Dag, men den højtærede Kirkeminister lod falde en Bemærkning om, at han heller ikke kunde se, der var noget for ham at gøre i den paa-gældende Sag. Det tror jeg er en fundamental Misforstaaelse. Jeg tror, det vil være grumme nyttigt, om den højtærede Kirkeminister vil sætte sig ind i disse Ting, saa snart ske kan, og tilvejebringe en Udredning af disse Forhold, saa at man ogsaa i bevillingsmæssig og lovmæssig Henseende tør sige, at man handler paa fuldt ud forsvarelig Maade med Kirkens Midler. Jeg vil meget indtrængende henstille til den nuværende Kirkeminister at begynde sine Overvejelser af disse Spørgsmaal i Tilknytning til det forberedende Arbejde, som er gjort af den tidligere Kirkeminister.

Jeg tilføjer den Bemærkning til den tidligere Kirkeminister, at dersom han, efter nu at være gaaet af, maatte have den Opfattelse, at Sagen egentlig er bragt til god Afslutning i hans Tid, er det en Misforstaaelse. Jeg kan i og for sig heller ikke tænke mig, at den daværende Kirkeminister vil hævde det Synspunkt, saa meget mindre som det Udvalg, der nu er nedsat til at overveje Spørgsmaalene, formentlig endnu ikke har afgivet nogen Betænkning.

Dahl: Det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Hauch) udtalte bl. a., at han havde det Indtryk, at jeg gerne vilde have Tilskud paa de aarlige Finanslove til Opførelse af Kirker og Restaurering af gamle Kirker, men at jeg var for svag til at sætte det igennem over for stærkere Magter inden for Ministeriet. Nu er det ikke min Mening at forsøge at værge mig imod den Beskyldning, at jeg var for svag. Det kan godt være, jeg har været for svag, men i hvert Fald ikke paa dette Punkt. Jeg har udtalt flere Gange i Folketinget i de Aar, jeg har